9e JAARGe. № 115.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. . „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–

De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 18 MEI 1861.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld,

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Uithoofde van het Pinksterfeest zal aanstaande Maandag geen nommer van de *OOSTPOST* worden uitgegeven.

EEN SPIEGEL VOOR NEDERLANDSCH INDIE.

Wij ontvingen dezer dagen eene uitnoodiging van *de kommissarissen tot bevordering in Nederlandsch Indie van de belangen der Maatschappij van weldadigheid in Nederland,* om onzen lezers deze inrigting nader te doen kennen en hen aan te sporen tot ondersteuning daarvan door toezending van giften.

Terwijl wij aan het eerste deel van dit verzoek gaarne voldoen door opname, hierachter, eener circulaire van den *Directeur* der Maatschappij, moge de lezing daarvan de belangstelling van velen opwekken in de zaak, ten behoeve van welke eerlang nieuwe inteekeningslijsten zullen worden verspreid.

Intusschen wordt de nadere kennismaking met de maatschappij nog uit een ander oogpunt gewigtig, en meenen wij eene treffende en meer dan toevallige overeenkomst te vinden tusschen hare geschiedenis, en die van het koloniaal regeringsstelsel, vooral in betrekking tot de Gouvernements-cultures.

Al aanstonds treffen wij denzelfden persoon aan als stichter zoowel van de *maatschappij van weldadigheid* als van het *cultuurstelsel*: den graaf J. VAN DEN BOSCH.

Het moeijelijk vraagstuk van het *Pauperismus* bevond zich in den aanvang dezer eeuw nog in zijne kindschheid. De rampen des tijds, de krachtig werkende geest der weldadigheid, de toenemende toepassing der statistiek, welker telkens naauwkeuriger opgaven het ontzettend aantal armen in het licht stelden, waren oorzaak dat luider dan ooit te voren de vraag werd gedaan: *hoe het pauperismus te keeren?*

Het verkeerd begrip van velen, nog niet met de lessen der staathuishoudkunde vertrouwd, raadde nu eens aan: gelijkheid van standen, dan weder eene kunstmatige werkverschaffing of ook eene onnatuurlijke inmenging van den staat.

Doortrokken van den geest des tijds – van zijne edele rigting maar ook van zijne dwalingen – ontwierp de Graaf VAN DEN BOSCH het plan der *Maatschappij van weldadigheid*: armen zonder werk over te brengen naar een onontgonnen streek in het vaderland, hen daar, onder zekere geldelijke tegemoetkoming, hoofdzakelijk tot den landbouw op te leiden, dat moest naar zijn zelfstandig oordeel het middel zijn, om alle *„werkvatbare minvermogenden”* voor gebrek te behoeden.

Het denkbeeld vond weerklank, het plan uitvoering, en onder de hooge begunstiging des konings werd de *Maatschappij van weldadigheid* in Nederland opgerigt.

Zelden heeft eene edele onderneming meer bittere teleurstelling te weeg gebragt. Men wilde eene opleidingsplaats tot nuttigen arbeid, en men verkreeg een toevlugtsoord voor luije bedelaars; men hoopte dat allengs de voordeelen van grondontginning en fabrieken beduidend zouden opwegen tegen de noodzakelijke onkosten en in het einde ging de maatschappij gebukt onder een zwaren schuldenlast.

Geen wonder dat de regering zich ten laatste aan eene inrigting onttrok, voor welker jaarlijksch tekort zij zich aansprakelijk had gesteld, geen wonder dat het publiek zijne bijdragen onthield aan eene weldadigheidspoging, die meer kwaad dan goed stichtte.

Het bestuur echter heeft zich door die ontmoedigende ervaring niet laten afschrikken. Bezield met dezelfde edele bedoelingen als de stichter, maar winst doende met de lessen der ervaring, ontveinst het zich de groote gebreken niet, die de maatschappij hebben ontsierd, en heeft het krachtige maatregelen genomen, om het kwaad, zoo mogelijk, te herstellen en de kwijnende belangstelling te verlevendigen.

Wij willen thans op eenige gebreken der instelling wijzen, gelijk zij door het bestuur zelf zijn openbaar gemaakt, omdat zij eene treffende overeenkomst hebben met vele leemten in het koloniaal bestuur, zoo als het heden ten dage grootendeels beheerscht wordt door het cultuurstelsel, een gewrocht van hetzelfde brein, en dat ook het plan uitdacht voor de Nederlandsche *Maatschappij van weldadigheid.*

De kolonisten waren in een te veel afhankelijken toestand, erkent het bestuur.

Daardoor leerde men hen steunen op de Maatschappij, in plaats van hen op eigen krachten te leeren rekenen. Of zij veel of weinig werkten, het leverde voor hen slechts een klein verschil op, zij konden toch grootendeels niet over het meerdere loon beschikken, daar het als een voordeel aan de Maatschappij werd toegekend. Zij mogten buiten de kolonien niets koopen, de Maatschappij bakto zelve haar brood, weefde zelve grootendeels hare goederen en verstrekte die aan de kolonisten. Ook op de kinderen werkte dit stelsel zeer nadeelig. Alle krachtsinspanning werd uitgedoofd.

Ziedaar de overdreven toepassing der tucht van een vaderlijk bestuur op eene kolonie van onmondigen!

Ook Nederland's Oost-Indische kolonien zijn aan dezelfde soort van tucht onderworpen. Ook de Javaan moet planten en arbeiden voor een karig loon, van hooger hand vastgesteld, opdat Nederland er winst van trekke, en de inlander niet te weelderig worde. Ook hij is door dwangarbeid van de vrije beschikking over zijnen tijd beroofd, door een hard passen-stelsel wordt hem het reizen bemoeijelijkt, door monopolie en verpachting wordt hij in den vrijen opkoop en handel van zout, koffij en visch belemmerd. En dat alles, zoo heet het, is eene vadertucht over onmondigen.

Luiheid houdt hen van vrijen arbeid af, daarom moeten zij gedwongen worden, maar de weelde, die anders de behoefte zou vermeerderen en de luiheid verminderen, moet toch ook worden tegengaan, omdat zij haar nog niet kunnen dragen! Zoo moet dan de beperking der vrijheid, van den inlander hem opleiden tot mondigheid, arbeidzaamheid en matigheid, maar in werkelijkheid is zij juist de heillooze voedster zijner moedeloosheid, flaauwheid en traagheid. Nog altijd geldt voor den behoudsman het bezwaar tegen den vrijen arbeid: de Javaan is lui en ligtzinnig, nog altijd, ofschoon het aangeprezen opvoedings-middel der regerings-tucht reeds lang is aangewend. Zou het *middel* hier ook de *kwaal* verslimmeren even als in de kolonien van weldadigheid?

Een ander gebrek dezer maatschappij, door het bestuur genoemd, was *de gelijke grondverdeeling.* Ieder gezin ontving 2½ bunder gronds. Voor het éene gezin was dit te weinig, voor het andere te veel. Ook op *die* wijze werd de geestkracht der kolonisten uitgedoofd, die alleen door onderlingen naijver en het uitzigt op uitbreiding van eigen bezitting zou zijn opgewekt.

Op Java bestaat een dergelijk gebrek, door het cultuurstelsel onvermijdelijk gemaakt. Het Gouvernement, als eigenaar van den grond, gaat het vrij grondbezit, den verkoop en verhuur van gronden, onder inlander en Europeaan, tegen. Wil het nu zich producten verzekeren, welker aanplant noodzakelijk de zamenwerking van velen onder één leidsman vordert, b. v. koffij, suiker, enz. dan moet het, wegens schaarschte van groote landbezitters, zelf de leiding op zich nemen, de bevolking dwingen, en den grond jaarlijks doen verdeelen en — het individueel grondgebruik, de zorg voor eigen land, de behartiging van eigene belangen is den landman onmogelijk gemaakt.

Hij leeft slechts bij den dag; naijver, ijver, kapitaalvorming en welvaart blijven verwijderd van Java's bevolking.

Een derde oorzaak van den achteruitgang der Maatschappij van weldadigheid ligt in *het vroeger omslagtig bestuur.* De geheele boekhouding was dubbel, zoo wel te 's Gravenhage als in de kolonien bestond er eene, het gevolg van een te ver gedreven centralisatie-geest en den te veel afhankelijken toestand waarin de kolonisten waren geplaatst. De verre afstand van het hoofdbestuur maakte het echter onmogelijk de zaken naauwkeurig te kennen, men moest door de oogen zien van den *Directeur,* in de kolonien zelve gevestigd, en aan den anderen kant wilde men toch zooveel mogelijk alles zelf doen en eigen zin doordrijven. Het gevolg was: verkeerd handelen of werkeloosheid. Men liet de zaken haren gang gaan, en vooral de belangrijke arbeid der kanalisatie werd verwaarloosd. Welk eene overeenkomst weder met het bestuur van Nederlandsch Indie!

De vrees voor vermindering van het batig saldo, de overdrijving der eigenliefde, die *staatkunde* vernedert tot eene *staatkunst,* welke niet de wetten der natuur volgt maar haar wil beheerschen, hebben de regering op Java tot planter en koopman misvormd. Het zwakke inzigt, dat de schakels niet opmerkt van vrijheid, verkeer, behoefte, arbeid, kennis, orde, welvaart, waaruit de band der onderlinge zamenleving onder alle volken bestaat, heeft gemeend, dat eene gekunstelde tusschenkomst en bemoeijing des bestuurs het ware middel is tot volksverheffing. Van daar een personeel van ambtenaren in Nederlandsch Indie, belast met werkzaamheden, die overal elders de particulier verrigt; een *amalgama* van wetten en bepalingen, betrekkelijk onderwerpen, die overal elders door de vrije beweging der maatschappij worden geregeld; een wanverhouding tusschen minister, gouverneur generaal, inlandsche besturen, ambtenaren en hoofden, die ongeregeld nu eens hunne taak beperkt als waren zij werktuigen, en dan weder hunne magt uitbreidt als waren zij despoten. Van daar die traagheid eindelijk grootendeels, uit het omslagtig beheer geboren, waardoor alle werken van openbaar nut schier in een achterlijken toestand verkeeren en de snelle vooruitgang des tijds, in betrekking tot stoom en werktuigkunde, tot vervoer, handel, landbouw, nijverheid, onderwijs, op Java tot een kreeftengang inkrimpt.

Zoo biedt dan de ervaring der maatschappij van weldadigheid in Nederland, die wij telkens bijna met de eigen woorden der heeren kommissarissen hebben geschetst, een treffenden spiegel aan, waarin Nederlandsch Indie zijne toekomst ziet afgebeeld, bijaldien het heerschend regerings-beginsel, gegrond op het dwangstelsel, stand houdt.

Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.

Helaas! ook Nederlandsch Indie vertoont reeds in zich de gevolgen van zijn stelsel, op dezelfde wijze, schoon niet in dezelfde mate, als de Maatschappij van weldadigheid.

Beider stelsel heeft één stichter. De laatste is het eerste voorgegaan in de hervorming van dit stelsel.

Het bestuur heeft, door de noodzakelijkheid gedrongen, de gebreken openlijk erkend, het schonk den kolonisten meerder vrijheid en loon, en maakte reeds een groot deel tot *vrijboeren*; het weerde de bedelaars en gebrekkigen, begint reeds kanalen aan te leggen, heeft zich vereenvoudigd, door zich de kolonie zelve tot centraalpunt te kiezen en thans reeds durft het betuigen: *„De uitkomst toont voldoende dat kommissarissen in deze hervormingen niet hebben misgetast. De werkzaamheid is bij de meeste kolonisten verdubbeld, zoodat de dringendste behoefte aan arbeid ontstaat”.*

Zoo heeft het tegenwoordig bestuur in den *geest* van den edelen VAN DEN BOSCH gehandeld, juist door de *vormen,* door hem gekozen, te verbreken.

Wat de toekomst der *Maatschappij van weldadigheid* zal zijn onder zulk een bestuur durven wij niet voorspellen, want zij is slechts eene *instelling,* uit den aard der zaak op hare wijze in eene *tijdelijke* behoefte voorziende en van de publieke weldadigheid afhankelijk. Maar wat van *Nederlandsch Indie* onder een dergelijk bestuur zou worden is *zeker,* want het geldt hier de bloei van een *volk,* welks voorname behoeften altijd dezelfde blijven, en dat zelf in die behoeften zal weten te voorzien, wanneer het ontslagen zal zijn van de knellende boeijen des dwangs.

G.

ADVERTENTIEN.

Wordt bekend gemaakt dat met 1e Junij a. s. ter hoofdplaats *Sidho-Ardjo*, een POSTKANTOOR geopend zal zijn.

SOERABAYA, 16 *Mei* 1861. Namens den Resident, *De Secretaris,* **Chs. TROMP.**

(762)

Op Maandag den 20sten dezer,

zullen ter stapelplaats te *Korgan* en op Vrijdag den 31sten daaraanvolgende op die te *Sekaran*, beiden in de Residentie *Rembang* gelegen, in het openbaar verkocht worden te *Korgan* ± **4000** en te *Sekaran* ± **1000** stuks **DJATIE BALKEN** van 8 tot 10 N. ellen lengte.

Nadere informatie te bekomen op het Residentie kantoor alhier.

Soerabaya, *den 7den Mei* 1861.

(721) Namens den Resident,

De Secretaris,

Ch. TROMP.

Op Zaturdag den 25sten dezer,

zal ten bureele van den Resident van Soerabaya,

EENE UITBESTEDING

worden gehouden voor het transport van **300** stuks HOUTWERKEN, van *Tempirak*, district *Kragan* afdeeling en residentie *Rembang* naar *Batavia*.

Nadere informatie te bekomen op gemeld bureau.

Soerabaya, Namens den Resident,

16 *Mei* 1861. *De Secretaris*,

(753) **Chs. TROMP.**

Op Dingsdag den 4den Junij a.s.

Zullen te *Podjok* nabij *Grissee*, voor rekening van den Lande in het openbaar worden verkocht:

2352 stuks afgekeurde HOUTWERKEN van verschillende dimensien, waaronder 11 MASTBALKEN, afkomstig van de houtstapelplaats te *Boenga*.

Soerabaya, *De Resident*,

13 *Mei* 1861. Namens denzelve:

De Secretaris,

(747) **Chs. TROMP.**

Veiling van doorgekapt kopergeld.

De Resident van Soerabaija maakt bekend dat op *Vrijdag den 14 Junij aanstaande*, bij 's lands pakhuizen te Soerabaija in het openbaar zullen worden opgeveild

400,000 amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld, waarvan een monster bij de gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant van den 24 April jl.* No. 33.

Soerabaya, *De Resident voornoemd*,

den 2 Mei 1861. Namens denzelven

De Secretaris,

(696) **Ch. TROMP.**

(*Voor de policie.*) De ondergeteekende verzoekt de ingezetenen van de stad en voorsteden van Soerabaija, met referte tot zijne annonce van den 18den dezer no. 39, om de hekken en pilaren, muren en paggers hunner erven en bijgebouwen, die langs de wegen geplaatst, of van daar zigtbaar zijn, binnen den tijd van dertig dagen van af heden gerekend, behoorlijk te doen witten en herstellen, het schilderen dáár, wáár het noodig is, er onder begrepen, en dezelve steeds in eenen netten en zindelijken staat te doen onderhouden, sub poene eener geldboete van *f* 10 tot *f* 50, naar gelang der omstandigheden.

Voorts wordt der gemeente indachtig gemaakt aan het bepaalde bij art. 20 van het policie-reglement (Staatsblad 1829 No. 8) luidende:

„Ieder ingezeten is gehouden, tweemaal daags den „weg voor, op zijde en achter zijn huis of erf, voor zoo „ver daar een publieke weg langs gaat, te doen begieten, „op eene boete, voor de eerste maal, van één gulden en „daarna van drie gulden, telkens dat zulks verzuimd is, „zullende in geval van volstrekte verwaarloozing van deze „bepaling, het door de policie, op rekening van den „bewoner, aanbesteed worden."

Soerabaija, *De Adsistent Resident*

30 *April* 1861. *voor de policie*,

(673) **E. DIBBETS.**

(*Voor het Land.*) De Hoofd-Ingenieur, chef der 4de waterstaats afdeeling, maakt bekend, dat op Zaturdag den 25sten Mei 1861, des morgens om 9 ure ten zijnen kantore te *Soerabaija*, in het openbaar zal worden

UITBESTEED:

„**Het bouwen van eene rondhouten loods met sleephelling** *op het Marilieme Etablissement te* „*Soerabaija* volgens bestek en voorwaarden, liggende ten gemelden kantore ter inzage van belanghebbenden.

De Hoofd-Ingenieur voornoemd.

(743) **P. J. G. REIJERINCK.**

(*Voor het land.*) Naar aanleiding eener van hooger hand bekomen magtiging zal op Zaturdag den 25sten Mei a. s. des morgens ten 8 ure door den ondergeteekende ten zijnen bureele publieke

UITBESTEDING

worden gehouden voor de levering van eene hoeveelheid ongeluind kardoes papier en karton.

Omtrent de voorwaarden dezer uitbesteding kunnen dagelijks van des morgens 8 tot des middags 1 ure (zon en feestdagen uitgezonderd) ten bureele van den ondergeteekende de noodige inlichtingen verkregen worden, alwaar eene opgave der marktprijzen en de voorwaarden der levering dier artikelen ter speculatie van gegadigden ter lezing zal gereed liggen.

De Luitenant kolonel, kommandant der artillerie in de 3de militaire afdeeling op Java.

(718) VAN REEDE VAN OUDTSHOORN.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 21sten Mei 1861.

Voor het sterfhuis van den heer *W. H. Nash*, aan de Societeitstraat van meubelen en koopmanschappen.

Op Woensdag den 22sten Mei 1861.

Bij den heer *Hellendoorn*, in het militair hospitaal te Simpang van meubelaire goederen.

Op Donderdag den 23sten Mei 1861.

Bij *J. W. Kok*, in de kampong Ketapang van diverse goederen.

Op Vrijdag den 24sten Mei 1861.

Bij den heer *D. D. van Boeckholts*, in de Chin. kamp van diverse goederen. (750)

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van eene *DOCHTER*, Dorothea Flissinger, echtgenoote van

Eenige kennisgave. **S. M. POLAK.**

(766)

SOCIETEIT CONCORDIA.

Boeken vendutie onder de leden.

Op Zaturdag avond den 18den dezer.

De Secretaris,

(765) **STOELMAN.**

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 21sten Mei a. s.

zullen voor het sterfhuis van wijlen den heer

W. H. NASH.

De GOEDEREN welke op de laatste veiling onverkocht zijn gebleven, bestaande dezelven meest uit KOOPMANSCHAPPEN breeder omschreven in de *Oostpost* en *Soerabaijasche Courant* van den 8 dezer worden verkocht. (754)

OP DE VENDUTIE

van Dingsdag 21 Mei,

voor het sterfhuis van wijlen den heer

NASH,

zal nog worden verkocht:

33 vaten ENGELSCH BIER

en

GIET IJZER.

(761)

VENDUTIE

Op Woensdag den 22sten Mei a. s.

bij den heer

HELLENDOORN,

te Simpang (hospitaal.)

van

Eene zoo goed als NIEUWE MYLORD *van Oudart*, een span jonge hooge hard loopende WAGENPAARDEN, (Sandelwood) ENGELSCH TUIG, SCHILDERIJEN, BATAVIASCH MEUBILAIR, KASTEN, LAMPEN, enz. (758)

NA AFLOOP der VENDUTIE,

van den heer

J. W. KOK.

Op den 23sten Mei aanstaande

zal precies ten 10 ure.

Bij den arabier Sech Said Bob Said vendutie worden gehouden te kampong *Baroe* en *Passer-ketjil* van TWEE HUIZEN en ERVEN. (757)

VENDUTIE ZONDER RESERVE.

Op Maandag den 27sten Mei 1861.

zullen door den ondergeteekende op het gewezen Huurland

Genitrie,

(*Asst. Res. Malang.*)

Openbaar en voor afbraak verkocht worden:

De op dat land staande **Suikerfabriek** en daarbij behoorende **gebouwen, woonhuis**, allen van **steen** opgetrokken en met **pannen** gedekt; - verder de tot de **suikerfabriek** behoorende **inventaris** en hetgeen verder zal worden te voorschijn gebragt.

(731) J. W. BILLE VAN DEN DUNGEN.

Op den 29sten Mei aanstaande.

zal voor het Commissie huis van de heeren

MAC LENNAN & CO.

In de stad door de ondergeteekende des morgens ten half tien ure, op publieke veiling zonder reserve worden verkocht:

De in volle werking zijnde

ARAKFABRIEK DINOIJO.

geheel compleet met voorradige STROOP en BRANDHOUT enz. enz.

De **Inventaris** en voorwaarden van verkoop liggen ter inzage op het vendu-kantoor alhier en op de fabriek zelve, die inmiddels dagelijks te bezigtigen is, en waar alle informatien zijn te bekomen bij den eigenaar.

(767) **B. VAN DER ZWAAN.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN DER STOOMBOOT

OENARANG,

Kapitein S. van Hulstijn.

Van BATAVIA naar SAMARANG 1, 16, 31 Mei.
Van SAMARANG naar SOERABAYA 4 en 19 Mei.
Van SOERABAYA naar SAMARANG 9 en 24 Mei.
Van SAMARANG naar BATAVIA 11 en 26 Mei.

De Agenten,

(677) **ADAM & CO.**

HET STOOMSCHIP PADANG.

kapitein **Guyot.**

Vertrekt naar **Batavia** via **Samarang** op *Woensdag den 22sten Mei.*

Adres bij

(769) **W. CORES DE VRIES.**

De betrekking van OPZIENER op Watoe Toelies is vervuld. [772]

Iemand, Nederlander van geboorte, een goede hand schrijvende, bekend met de Fransche, Engelsche, Maleische en Javaansche talen, zag zich gaarne geplaatst.

Brieven franco letter **X** bureau Oostpost. (764)

Ten kantore van de ondergeteekenden ligt voor belanghebbenden disponibel een pakje adres N. K. Holtius.

(759) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

De Heer H. M. N. de Haan,

heeft van af heden mijne generale procuratie, zoomede voor de firma Martens & Co. in liquidatie alhier, en te Probolingo.

Soerabaya, **D. MAURITZ MARTENS.**

13 *Mei* 1861. (752)

De Heer H. M. N. de Haan,

heeft van af heden onze generale procuratie

Probolingo, ZIMMERMANN & CO.

13 *Mei* 1861. (753)

SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS.

Schoolkommissarissen over de Maanden:

Mei en Junij.

Pr. VAN DEN ELZEN.

en

H. L. RADEMAKER.

SUIKERONDERNEMING PEBAIJORAN en KALANGSARIE.

De geannonceerde publieke verkoop der huurregten en vermeerderde INVENTARIS, van bovengenoemde onderneming zal voorloopig geen voortgang hebben.

Namens belanghebbenden,
TIEDEMAN & VAN KERCHEM.

BATAVIA, 10 *Mei* 1861. (760)

TE HUUR

om op den 1e Junij a. s. te aanvaarden EEN HUIS, in de Roomsche Kerkstraat.

Te bevragen bij
(755) **W. F. RIES Jr. qq.**

WORDT TE KOOP GEVRAAGD,

24 stuks, of minder, **Djatieheuten planken** van 34½ voet lang, 28 duim breed en 3 duim dik, *Engelsche* maat door
(756) **J. LLOYD & CO.**

TE KOOP

voor *f* 500.--

Een prachtig welluidend **draai-orgel** met **vier rollen**, spelende de nieuwste **Muziek**, pas aangebragt per het schip *CHERIBON*, kapitein COERS.

Te bevragen in het MARINE-HOTEL alhier. (771)

TWEEHUIJS & CO.

AAN DE

Kalimaas.

Pas aangebragt van Nederland.

Een partijtje PEKELSPEK in vaatjes van 20 ℔.
id. id. ROLPENS ¼ ANKERS.
id. id. PEKELWORST ¼ ID.
id. id. KETTINGWORST ¼ ID.
id. id. ROOKVLEESCH.

Verschillende keurige INGEZOUTEN GROENTEN in ¼ ANKERS bijzonder geschikt voor huisselijk gebruik alles tot zeer matige prijzen. (770)

TOKO IN MODES

Regtstreeks uit Parijs ontvangen per het schip

TERNATE,

Een allerprachtigst en smaakvol factuur:

DAMES MODEWAREN,

Bestaande uit:

Witte geborduurde robes van **2** tot **7** volants.
Witte tulen japons met kanten volants.
Gekleurde zijden tulen robes à double jupe.
Robes tarlatan van **3** tot **7** volants.
Barége robes à volants.
Idem à double jupe.
Robes jaconnet van **3** tot **9** volants.
Idem milanaises et petits volants.
Idem organdie in soorten.
Japon à la Garibaldi buitengewoon nieuw, zijnde anglais à **7** volants.
Keurige popeline japons.
Challiq japons in diverse kleuren.
Zijden foulard robes.
Zwarte gros de Naples zijde per *japon* en *per el.*
Rouw japonnen.
Eene keurige sortering *mousseline* voor *kinderjaponnetjes.*
Tarlatan in alle kleuren.
Witte, *blaauwe* en *rose thibet.*
Witte en *zwarte tule.*
Tule wit met *zwart* doorwerkt.
Zwarte en *witte kant.*
Witte en *zwarte zijden blondes,*
Zwarte zijden mantilles in vele soorten.
Idem kanten.
Gekleurde zijde
Zwarte zijden mantels à la Garibaldi. Deze zijn zeer *elegant.*
Een groote sortering *sorties* voor dames en kinderen.
Geknoopte zijden sortis.
Challiq sortis van wit met *blaauw gemonteerd.*
Idem rose.
Idem. witte challiq, chale rond. Deze modellen zijn door de keizerin van Frankrijk het laatste gedragen.
Keurige opgemaakte *dameshoeden.*
Intérieurs voor *hoeden.*
Allerprachtigste *bal-coiffures* zooals nog nimmer op Java geweest zijn.
Kapsels van chenille in alle kleuren met goud doorwerkt.
Haarnetten in diverse kleuren met goud doorwerkt.
Schildpadden kammen opgemaakt met haarnetten. Bijzonder nieuw.
Bruidskransen in vijftig soorten.
Allerliefste *kinderkransjes.*
Bruidssluijers van zijden blonde geheel gewerkt met vloszijde.
Witte zijden dameskoussen.
Idem fijne fil d'Ecosse.
Goudlederen dames schoenen met rosetten en hakjes.
Zwarte verlakte en *witte satijnen schoenen.*
Jongens- en *meisjesschoenen* met gespen en rosetten.
Witte glacé dames- en *heerenhandschoenen* van Jouvin.
Witte zijden en *satijnen handschoenen.*
Idem zwarte voor heeren en dames.
Zwarte en *witte zijden mitaines.*
Idem zijden kindermofjes.
Heeren en *dames fil d'Ecosse handschoenen.*
Zijden chatilames met kwasten en ringen.
Zephir nouveauté met *goud.*
Gouden ceintures met schuiven.
idem. lederen.
Garnitures voor *japonnen* met *rozetten* en *kwasten.*
Nattes met goud.
Chemisetten met *lint.*
Een groote sortering *Oudinot rokken.*
Fluweelen linten in soorten.
Een groote sortering *zijden linten.*
Diverse soorten *plooilint* met kant.
Galon nouveauté.
Boutons Clothilde.
Waaijers met *bouquetten* en *veéren.*
Wit, zwart en *rose glimmend katoen.*
Zwarte toiletspelden.
Eng. spelden.
Beste naalden in *doosjes.*
Batist lint in *doosjes.*
Brijkokers.
Kinderspeelgoed.

Verders:

Extra fijne *Fransche* en *Eng. odeurs* waarbij is *amandelzeep*, *haarolie pomade* etc. etc. te veel om alles te noemen.

DE TOKO ZAL OOK DES AVONDS GEOPEND ZIJN.

bij
(768) **M. REMMERT.**
Kaliesosok No. 2.

HOLLOWAYS ZALF en PILLEN.

Regtstreeks van het Hollowaij etablishment te London.

Het gebruik van dit uitmuntend geneesmiddel in gevallen van waterzucht is, naar wij hooren, met ongeloofelijk goed gevolg bekroond; daar het onmiddelijk op het bloed werkt, voorkomt het, dat de bloedstorting kan plaats hebben in grooter hoeveelheid, dan de huid of melkvaten kunnen bevatten, en door den loop der afgezonderde vochten, zoowel als de circulatie van het bloed geregeld en gelijkmatig te doen plaats hebben, doet het dadelijk den voortgang van eene ongeregelde mengeling ophouden.

De ZALF van HOLLOWAY wordt ook met zeer goeden uitslag gebruikt als middel om door uitwaseming en inzuiging het water te ontlasten, hetwelk reeds in het enge weefsel vergaderd is. Inderdaad, er schijnen geene kwalen te zijn, die aan de uitwerking dezer beide middelen kunnen weerstand bieden.

Ad. *f* 1,— *f* 3,— en *f* 5,— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij
(652) **LE ROY & CO.**

NEDERLANDSCH-INDIE.

SOERABAYA, den 18den Mei 1861.

Aangekomen Passagiers.

Met de stoomboot *Macasser*, kapt. J. W. Kuller, van Macasser en de Molukkos: de majoor Belle, luit. t/z. 2de klasse Lapidoht, de heeren Hartog, Young, Mijmalen, Duivenbode en zoon, Durville en familie, 1 kapitein en 4 matrozen, schipbreukelingen.

Met het schip *Soerabaija pakket*, kapt. Olivier, van Batavia: de heer Dekker.

De Raad van Justitie heeft onlangs uitspraak gedaan over de hier aanwezige en onzen lezers bekende roovers. Van de zes- en dertig personen zijn dertig ter dood veroordeeld.

Bonthain, 5 Mei 1861. Eergisteren kwamen hier met eene barkas 6 schipbreukelingen aan; de gezagvoerder, een passagier en 4 Europesche matrozen van de naar Hongkong bestemde, maar in Februarij ll. op de Z. O. kust van Boeton gestrande brik Schiller.

Na 2 maanden op Boeton te vergeefs op scheepsgelegenheid te hebben gewacht, besloot de Kapt. Salzkron, de reis naar Bonthain in de barkas te ondernemen, waarmede genoemde personen dan ook na 8 dagen varens gelukkig arriveerden. (*Macass. Weekbl.*)

ENGELAND.

LONDEN 12 Maart. In het huis der Gemeenten heeft gisteren de heer Baring op eene tot hem gerigte vraag geantwoord, dat de Britsche strijdmagt in China thans bestaat uit 11,497 man.

Vervolgens is het huis in comité overgegaan tot de discussien over het budget van marine, waarvan het cijfer bedraagt £ 12.029.475, of £ 806,625 minder dan voor het vorige dienstjaar. Bij de indiening van dit budget trad lord Clarence Paget, eerste lord der admiraliteit, in eene vergelijking van de zeemagt van Frankrijk, Rusland en Spanje met die van Engeland, om aan te toonen, dat alle Europesche mogendheden zich offers getroosten om het aantal harer oorlogsbodems te vermeerderen.

Sir John Pakington keurde de maatregelen der regering goed. De heer Baxter daarentegen beweerde, dat het budget te hoog was voor den staat van vrede, waarin men verkeerde. De heer Bentinck wees op de groote uitbreiding, welke de Fransche marine in de laatste jaren heeft ondergaan, en hij was overtuigd dat die krijgstoerustingen geen ander doel dan een inval in Engeland hadden. Sir J. Elphinstone zeide, dat die vermeerdering volstrekt niet gevorderd werd met het oog op de handelsbelangen van Frankrijk. De heer Lindsay van zijne zijde geloofde niets van vijandelijke bedoelingen van keizer Napoleon. Doch al ware dit zoo, dan nog kon Engelands vloot gerust het hoofd bieden aan de vereenigde vloten der wereld. Ook de heer Bright noemde de vrees voor een aanval van Frankrijk bespottelijk.

Lord Palmerston vatte alsnu het woord op en zeide, dat het sedert eene reeks van jaren Frankrijks staatkunde geweest was eene marine te organiseren gelijk aan de Engelsche of die zelfs in sterkte overtreffende. Hij keurde dit in Frankrijk niet af, doch daaruit ontsproot voor Engeland de noodzakelijkheid om zich, ware het alleen ter wille van zijne kolonien en zijn handel, niet te laten overvleugelen of zelfs evenaren, want zijne veiligheid berust in zijne heerschappij ter zee. In het ongelukkig geval van eene vredebreuk tusschen de beide natien, moet Engeland op zijne talrijke buitenlandsche stations eene zeemagt bezitten, welke volkomen tegen de Fransche is opgewassen. Frankrijk heeft eene minder groote handels-marine te beschermen en zijne matrozen bevinden zich niet ver van Frankrijk verwijderd, terwijl de Engelsche matrozen over alle zeeën verspreid zijn en velen zouden in het bovengenoemde geval, de eerste tijdingen van het oorlogstooneel als krijgsgevangenen in Frankrijk lezen. Om op den voet van vrede met Frankrijk te blijven, moet men vóór alles zorgen, dat men niet door eene zwakke houding een aanval uitlokt. Tusschen twee magtige natien is geen duurzame vriendschap mogelijk, wanneer beide zich niet in zulk een goeden staat van tegenweêr bevinden, dat geen van beide zich verlokt kan gevoelen een aanval te wagen. Spreker houdt de Engelsche oorlogsvloot voor de schoonste der wereld en daaraan ontbreekt nog slechts een aantal gepantserde schepen, en hierin moet dus voorzien worden. Men vergete ook niet, dat Frankrijk te land zesmaal sterker is dan Engeland. Het tegenwoordige budget is met het oog op de veiligheid en de belangen des lands zoo laag mogelijk gesteld. De posten bemanning, soldij en levensmiddelen werden vervolgens aangenomen en de discussien verdaagd.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Maart. — De nieuwe depêches door de regering van haren vertegenwoordiger te Konstantionopel ontvangen, moeten wederom een zeer ongunstig licht op den toestand van Syrie werpen, maar tevens bevestigen, dat de instructien door den sultan aan Vely Pacha medegegeven, aanmerkelijk van de vroegere verschillen en niet weinig tot eene spoedige oplossing der kwestie zullen bijdragen. Deze nieuwe gevolmagtigde zal hier waarschijnlijk morgen reeds aankomen. Overigens blijkt het, dat de generaal de Beaufort d' Hautpoul, een nieuwen aanval der Drusen vreesende, het grootste gedeelte zijner troepen van het kamp naar het gebergte gezonden heeft, om niet alleen het oog op de Drusen maar tevens op sommige volkstammen te houden, die naar het schijnt, de Drusen bij een nieuwen aanslag zullen bijstaan.

— De graaf de Montalembert heeft een comité ter dezer stede gevestigd, ten einde den terugkeer der Bulgaren tot de Katholieke kerk gemakkelijk te maken en hunne belangen in verband met de Syrische kwestie voor te staan.

— Binnen kort wordt hier de Grootvorst Konstantijn van Rusland verwacht op zijne doorreize naar Cherbourg. Daar namelijk zullen zich de twee Russische eskaders vereenigen, waarover die Prins het bevel zal voeren. Dit smaldeel bestaat uit 7 schepen, die op dit oogenblik nog voor een gedeelte te Kroonstadt worden uitgerust.

— Men kan uit goede bronnen mededeelen, dat generaal Kossuth, geholpen door een aantal aanzienlijke Engelschen en Hongaren, de belangen zijner landgenooten niet uit het oog verliest. Reeds is men er te Londen in geslaagd een Hongaarsch legioen van 3000 man geheel uit te rusten. Verscheiden dier personen hebben zelfs tot tien vrijwilligers te gelijk van al het noodige voorzien en reeds op hunne kosten drie stoombooten beschikbaar gesteld, om de manschappen over te voeren.

— Naar het schijnt zal de regering in het Wetgevende Lichaam op verscheiden gewigtige interpellatien hebben te antwoorden. Het is vooral daaraan toe te schrijven, dat de tribunes bij de gisteren gehouden beraadslagingen zoo ruim waren bezet. Deze interpellatien betreffen vooral, om van die van staatkundigen aard niet te spreken, de zaak van den bankier Mirès en de voorregten door de regering aan zekere haar gunstige brochures verleend. De wet bepaalt namelijk, dat dergelijke geschriften op ieder vel druks een zegel van 5 centimen moeten hebben, terwijl men bij sommige half-officiele werkjes, zoo als dat van den Hr. de la Gueronnière slechts de helft moet hebben geheven, waardoor den staat ten voordeele van den schrijver en den uitgever een aanzienlijk verlies is berokkend.

— De zaak van den bankier Mirès heeft in de jongste dagen een weinig gunstig aanzien verkregen. Een persoon, wiens naam echter niet wordt genoemd, is gisteren avond gearresteerd, terwijl twee of drie anderen op hun woord hebben moeten beloven hunne woningen niet te verlaten. Intusschen heeft het gebeurde met den genoemden bankier bijna den val van een ander huis ten gevolge gehad. Zoo als men namelijk weet, heeft de bekende vaudeville-schrijver Siraudin sedert eenigen tijd, met behulp van de kapitalen van de heeren de Morny, de Montguijon en anderen eene reusachtige banketbakkerij opgerigt. Ongelukkig echter werden zijne geldschieters zoo zeer door den val van het huis Mirès getroffen, dat zij niet in staat waren nieuwe offers voor Siraudin te brengen. Het is nogtans gelukt een nieuwen geldschieter te vinden, die den banketbakker-schrijver van een wissen ondergang redde.

— Op grond van bijzondere mededeelingen meldt men, dat er op dit oogenblik de meest eenstemmige zienswijze tusschen de kabinetten van Turijn en Parijs bestaat, met betrekking tot de Romeinsche kwestie, en dat het nog dezer dagen uit een diplomatiek stuk is gebleken, dat Sardinie niet voornemens is, die zaak met geweld tot een resultaat te brengen.

PARIJS, 13 Maart. — De *Presse* verklaart zich sterk tegen de geschreven redevoeringen der afgevaardigden en schrijft daaraan het verwarde der beraadslagingen en die afmattende opeenstapeling van zinledige woorden toe, die altijd weder op hetzelfde neder komen. Cicero, zegt dat blad, heeft den waren redenaar geschetst als den eerlijken man, die weet te spreken, niet als dengenen, die heeft leeren lezen.

RUSLAND.

— Het dagblad *Kawkos* deelt een overzigt mede der operatien, welke gedurende het afgeloopen jaar in den Kuban hebben plaats gehad: 1°. De linie van Adagusus is voltooid en de onderwerping der Natchaizen daardoor voor goed ten einde gebragt; 2°. Zijn gebouwd de vestingen Ilszk, Grigorjewsk, Denitzijewsk en Chamkety; 3°. Het aanleggen van een militairen weg van de vesting Grigorjewsk tot aan de vesting Krymek, ter lengte van 74 wersten en 4°. Het ontruimen der vlakte, gelegen tusschen de rivieren Adagum en Sjub, welke eene uitgestrektheid heeft van 2000 vierkante wersten. Een zeer groot aantal der vroegere bewoners dezer vlakte hebben de vergunning gevraagd om die vruchtbare vlakte weder te mogen bewonen, tot welk einde zij zich aan de Russische regering hebben onderworpen.

DE FRANSCHE KAMERS.

De keizer van Frankrijk heeft zoo het schijnt in den senaat en in de kamer der afgevaardigden eene grootere en meer bittere oppositie aangetroffen dan hij oorspronkelijk had verwacht. Niet zonder reden mogt hij denken, dat eene negenjarige strenge onderdrukking den vurigen geest der Fransche parlementaire strijders had getemd en hen tot eenen staat had teruggebragt, die van den phlegmatieken Engelschman gelijkende.

De tijd heeft ons echter geleerd, dat eene zoodanige beschouwing van onderwerpen als deze zeer oppervlakkig mag worden beschouwd. De vrees voor den dood, voor den ketting of voor deportatie kan de monden der mannen sluiten; doch de dwang die stilte oplegt brengt niet tevens gematigdheid te weeg, en eenmaal losgelaten barsten staatkundige driften met zooveel te meer hevigheid uit naarmate zij lang in bedwang zijn gehouden.

De openbare discussien zijn van veel nut en brengen de meest onhandelbare karakters tot rede. In Engeland worden de publieke zaken besproken door een elk die daartoe lust gevoelt; dit is echter niet het geval in Frankrijk. Dat land is na eene negenjarige sluimering ontwaakt; in dien tijd is niets geleerd maar ook niets vergeten. De oude faktien zijn met verdubbelde kracht, met vermeerderde bitterheid opgestaan; als in de tijden van Guizot of Lamartine galmen van de tribunes in de kamers weder de hevigste aanvallen. De politieke opvoeding van het land en van de kamers heeft in eens een begin genomen.

Het werd dan trouwens daartoe ook hoog tijd. Eene verbetering echter moet er nog in de Fransche kamers worden ingevoerd.

Eene ondervinding van zes honderd jaren heeft Engeland geleerd, dat het ware doel van vrije discussie alleen kan worden bereikt door eene vrije wisseling der gedachten van het oogenblik, doch nimmer door eene beraadslagende vergadering te onderwerpen aan het opvolgen van geschreven sermoenen. De hevige soms scherpe taal van eenen opgewonden spreker kan worden geduld, meestal worden zijne woorden spoedig vergeten, doch de geschreven redevoering van welke elk woord met zorg is gewogen voor dat de schrijver het nederstelde, slaat wonden welke de tijd niet kan heelen, welke nimmer worden vergeten.

Hoe bitter de aanval tegen zijn persoon en tegen zijn gouvernement ook is geweest, toch gelooven wij niet dat de keizer van Frankrijk berouw behoeft te gevoelen, dat hij zijne onderdanen in de gelegenheid heeft gesteld om zonder eenige terughouding hunne hoop en vrees, hun haat en vriendschap, en welke gevoelens zij meer mogen koesteren te doen kennen. Het is zeker dat het grootste gedeelte der gehouden redevoeringen evenmin redelijk als gematigd zijn te noemen. Feiten zijn verdraaid voorgesteld en alles is beschouwd met eene uit negen jaren lang geduurd hebbende slavernij losgebroken drift. En toch is dit alles niet zonder voordeel gebleven voor den keizer. Hoezeer het bestaan der oude partij ook is ontkend, zij heeft zich bij de debatten in hare ware kleuren getoond. De Orleanisten, de Legitimisten en de Ultramontanisten hebben zich in eene afdeeling vereenigd, tusschen hen is geen merkelijk verschil te bespeuren. Bij het begin van eene redevoering kan alleen de naam van den spreker doen oordeelen of hij een republikein dan wel een aanhanger van het goddelijke regt der koningen was. Allen hebben slechts eenen toon, eene gedachte, eene manier om zich hatelijk uittedrukken. Protestanten en catholijken, allen voeren dezelfde taal, gaan van hetzelfde idée uit.

De tegenwoordige staatkundige gevoelens der Fransche natie zijn geheel gevormd door „de geschiedenis van het consulaat en het keizerrijk", geschreven door den heer Thiers; misschien is er nimmer een zoo immoreel en anti-sociaal werk uit de handen gekomen van eenigen grooten geschiedschrijver. De oppositie in den Franschen senaat heeft diep uit deze onzuivere bron geput. De door den heer Thiers daarin ontwikkelde stellingen brengen de Fransche gemoederen aan het gisten en zijn oorzaak van den onrustigen toestand van Europa.

Boven alles schijnt de Fransche oppositie het land in eenen strijd op leven of dood te willen wikkelen met Engeland, die niets anders dan vriendschap wenscht. De keizer wordt voorgesteld als te handelen uit vrees voor de Italiaansche ponjaarden, als te veel de politiek van Engeland aantekleven en de ware belangen van Frankrijk uit het oog te verliezen. Engeland wordt beschuldigd van te intrigeren voor de Italiaansche eenheid onder het masker van non-interventie en Victor Emanuel wordt afgeschilderd in eene taal welke men zelden, van een gekroond hoofd sprekende, bezigt. De een raadt den keizer aan om zich naauwer met Rusland te verbinden, een ander wil dat hij het kruis helpt torschen van den gevallen Oostenrijkschen kolossus, en allen prijzen hemelhoog den onttroonden koning van Napels.

Dat wij Engelschen gelaakt worden hindert ons niet, wel zou het ons spijten om door zulke redenaars te worden geprezen. Hunne bedreigingen missen alle kracht en hunne raadgevingen gaan mank aan wijsheid. Het kan ons niet verwonderen, dat zij die Frankrijk den raad geven om zich te verbinden met Oostenrijk alle alliantie willen afgebroken zien met een land zooals Engeland. Zij zijn hunne zaak waardig en verdienen te leven onder den scepter van eenen koning van Napels maar niet onder de bestaande regering van Frankrijk. De keizer behoeft het niet te betreuren dat die mannen zich in hunne ware gedaante hebben vertoond. Hij heeft bewezen dat zijne politiek den meest vinnigen publieken aanval kan doorstaan; hij belet het vrijelijk spreken thans niet meer aan die mannen, welke dit doen voor het welzijn van hun land. Hij heeft Frankrijk thans een overtuigend bewijs gegeven welke de hoedanigheden zijn van die mannen uit wier handen hij het lot van Frankrijk heeft gered en aan welke dit later nog wel eens zou kunnen worden toevertrouwd.

(*Times*)

Circulaire van den Directeur der Maatschappij van Weldadigheid in Nederland.

FREDERIKSOORD, 1861.

№ 132.

Aan
de leden van het bestuur der Afdeeling
der Maatschappij van Weldadigheid

Commissarissen der Maatschappij van Weldadigheid hebben met belangstelling het berigt ontvangen, dat door U Mijne Heeren de taak is aanvaard, om als bestuurders der Afdeeling de belangen der Maatschappij te willen bevorderen.

Uwe daartoe strekkende pogingen op hoogen prijs stellende, hebben Commissarissen aan mij de aangename taak opgedragen U Mijne Heeren daarvoor dank te seggen.

Hebben Commissarissen in hunne circulaire, aan de Nederlandsche natie gerigt, te kennen gegeven, dat zij niet dan aarzelend deze geheel belangelooze, en moeitevolle taak op zich hebben genomen, omdat zij ten volle de vele en groote bezwaren, daaraan verbonden, beseffen en ze bijna onoverkomelijk achten, toch hebben zij dit gedaan in het volle vertrouwen dat de Nederlandsche liefdadigheid zich even krachtig zoude openbaren om hunne pogingen te ondersteunen en te schragen, als dit 40 jaren vroeger bij de oprigting der Maatschappij het geval was.

Hunne taak, zij herhalen het nogmaals; is moeijelijk.

De oprigting van iets nieuws, vindt dikwijls eenen ongedachten bijval, vooral wanneer de roepstem, die tot deelneming wekt, van edele en achtenswaardige mannen uitgaat, en met zulk een verheven doel als bij de oprigting der Maatschappij van Weldadigheid het geval was, ondernomen wordt.

Thans evenwel geldt het het *behoud*, de *verbetering*, zoo mogelijk de *uitbreiding dierzelfde* Maatschappij, die zich helaas na een ruim veertigjarig bestaan, waarin zij aan de meest verschillende lotswisselingen was blootgesteld, niet meer kan beroemen, de sympathie der Nederlandsche natie te bezitten.

De redenen, die aanleiding hebben gegeven tot het afkoelen der geestdrift, waarmede zij bij haar eerste ontstaan begroet werd, zijn verschillende.

Is het verkoeling van ijver voor, is het vermindering van deelneming aan de Maatschappij of zou men met een geacht schrijver over de Koloniën van Weldadigheid mogen aannemen, dat het Christelijk weldadigheids gevoel eene ware impulsie, eene aandrift van het hart is, geschikt om op een oogenblik in tijdelijken nood te voorzien, om plotseling een dikwerf zwaar offer te brengen, minder geschikt om zich in den vorm eener *gewoonte*, eener gewone jaarlijksche bijdrage kenbaar te maken.

Wij zullen het niet beslissen, maar meenen te moeten stellen, dat hoevele gebreken er met den loop der tijden ook in onze inrigting mogen geslopen zijn, zij toch *eenig* in hare soort *is* en *blijft*, *groot* in *strekking* en in *doel*, *waardig* om te worden *behouden*.

Onder de hoofdoorzaken die medegewerkt hebben, om het getal van 18000 contribuerende leden, tot 6000 te doen verminderen moet men rangschikken:

1°. *De groote subsidiën, welke van rijkswege tot voorziening in het jaarlijksch te kort zijn verstrekt.*

Het kan niet bevreemden dat vele leden der Maatschappij niet langer hunne jaarlijksche bijdragen hebben willen schenken, aan eene inrigting, die toch door de regering gesteund werd, waardoor dus hunne contributiën slechts dienden tot vermindering der Rijks-subsidiën, waardoor de Maatschappij haar karakter van particuliere instelling van liefdadigheid verloren heeft.

2°. *De voor de gemeenten zoo drukkende en verpligte verzorging der bedelaars*, die bijna alle sympathie voor de Maatschappij heeft gedood, en de vermenging en ineensmelting van de bedelaars-gestichten met de vrije koloniën, welke allernadeeligst heeft gewerkt.

Het is onnoodig hierover in het breede uit te weiden, genoeg zij het op te merken, dat door eene scheiding, die in het vorige jaar is tot stand gekomen deze bezwaren geheel zijn opgeheven. Iets anders echter is het, of de kwade indruk door dezen abnormalen toestand geboren, weder is opgeheven en de tegenzin weder is verkeerd in belangstelling.

Het verkeerde denkbeeld dat bij zoo velen bestaat, alsof de Maatschappij van Weldadigheid met de bedelaars-gestichten nog een geheel uitmaakt, moet met wortel en tak uitgeroeid worden.

Daartoe mede te werken is Uwe roeping en Uwe taak Mijne Heeren. Er kan niet genoeg op gewezen worden, dat de twee bovengenoemde hoofdgebreken thans opgehouden hebben te bestaan, dat de Maatschappij nu weder geheel het karakter van eene particuliere instelling van liefdadigheid teruggekregen heeft, dat iedere *gift* die haar thans wordt uitgereikt, iedere *toetreding* tot het *lidmaatschap* en daaraan verbondene contributie van *slechts vijf cents 's weeks*, eene bijdrage is om de Maatschappij van Weldadigheid met hare vrije kolonien en eene bevolking van ruim 2800 zielen, voor ondergang te behoeden, eene *bijdrage* om te voorkomen dat die 2800 hulp-behoevende menschen bij eene eventuële ontbinding der Maatschappij een allertreurigst lot te gemoet gaan, terwijl zij hier onder het genot van *uitmuntend school-* en *godsdienstig onderwijs*, door opleiding tot een *werkzaam* en meer *zelfstandig* bestaan, verhinderd worden in een staat van zedeloosheid te vervallen, die zoo velen in de gewone Maatschappij tot schande en oneer strekt.

Zonder in eenige beoordeeling van de daden van het vorig Bestuur te vervallen of in eene ontwikkeling te treden van de door het nieuwe Bestuur genomene maatregelen, die zoo het hoopt, zullen strekken tot duurzame bevestiging der Maatschappij, en waarvan door U eerstdaags eene mededeeling kan verwacht worden, zij hier alleen nog gezegd, dat thans de ondervinding van ruim veertig jaren, de bouwstoffen kunnen leveren, om de grondslagen van het gebouw dat dreigde in te storten, hechter te bevestigen, de eerzuil, die Nederland tot roem verstrekt, voor vernietiging te bewaren.

Aan U Mijne Heeren die zulke lofwaardige pogingen in het werk hebt gesteld om de moeijelijke taak van Commissarissen te ondersteunen en verligten, wenschen wij *kracht* toe om de op U genomene taak te volbrengen, *lust* en *opgewektheid* om de goede zaak met alle U ten dienste staande middelen te helpen bevorderen, *zegen* op het edele werk dat door U is ondernomen.

Namens Commissarissen der Maatschappij van Weldadigheid,
De Directeur,
(*W. G.*) C. J. M. JONGKINDT CONINCK.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag	Naam van het Schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Mei 17	Ned. Ind.	St. Makasser.	W. A. J. kuller.	175	Makasser.	15 Mei.	geen	Soerabaija.	
„ —	Engl.	Scotsh Lassie.	S. P. Amalo.	52	Uit-zee terug	„ „	„	Balie.	
„ 18	Nederl.	Soerabaija Packet.	S. G. Jolivier.	263	Batavia.	5 „	„	Nederland.	

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Hendrika.	Bonn.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
„	Sicilie.	Schol.	Macasser.	„ „ „ „
„	Maasstroom.	Mellema.	Nederland.	„ „ „ „
„	Delft.	van Sielkerten.	„	Fraser Eaton & Co.
Pruissische	Ferdinand Brumm.	C. Voss.	Onbepaald.	„ „ „ „
Nederlansche	Rhijnvis Feith.	Lammert.	„	„ „ „ „
„	Cornelia Hendrika.	J. v. d. Meulen	„	B. J. van Eck & Co.
„	Cortgene.	D. Dunlop Dz.	Rotterdam.	Anemaet & Co.
„	Ternate.	T. Cars Tz.	„	„ „ „
„	Helmers.	Messen.	China.	McLennan & Co.
„	Maria Diederika.	van Marion.	Nederland.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.

Marktprijzen

SUIKER *f* 15¾.—
WISSELKOERS pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST

In het locaal der tweede Gouvernements-school.

Eerste Pinksterdag.
Zondag den 19den Mei 1861.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

Tweede Pinksterdag.
Maleisch.
Maandag den 20sten Mei 1861.
's Morgens te half negen ure.
Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST

Zondag den 19den Mei 1861.
Eerste Pinksterdag.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Maandag den 20sten Mei 1861.
Tweede Pinksterdag.
De heilige diensten als op Zondag.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & COSTE SOERABAYA.